

1) Ἀγριολαχανικά τοῦ γένους τῆς ραφανίδος (raphanus) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae), ἥτοι ραφανίς ὁ ραφανίσκος (raphanus raphanistrum) ὁμοία πρὸς τὸ σίναπι (sinapis arvensis) ἐνθ' ἄν. : Ἄσμ.

Σὰν τέτοια κομπολάχανα καὶ ἀγριορρεπανίδες ἔς τοὺς δρόμους βρομοκείτονται μὲ σάπιες τοῖς ὁρίδεις

ὡς. Συνών. ραπανίδα, ραπανιδογούλι. 2) Καμπάνουλα ἡ ἐδώδιμος (campanula esculenta) τοῦ γένους τοῦ κωδωνίου (campanula) τῆς τάξεως τῶν κωδωνανθῶν (campanulaceae), ἀγριολαχανικὸν Λέσβ. [**]

ἀγριορράπανο τό, Πελοπν. (Ἀρκαδ.) — Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀγριορρέπανο ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ραπάνι. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ. Πβ. μεσν. ἀγριορράφανος.

Τὸ φυτὸν ἀγριορραπανίδα, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριορρεβιδά ἡ, ΘΧελδράιχ 28 ἀγριορροβιδά Κρήτ. (Βιάνν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ρεβιδά.

Τὸ ἀγριόχορτον ἐρέβινθος ὁ Ἑλληνικὸς (cicer Graecus) τῆς τάξεως τῶν ψυχανθῶν (papilionaceae). [**]

ἀγριορρέφκι τό, ΘΧελδράιχ 40.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Τὸ ἀγριόχορτον ἐλαφόβοσκον τὸ σκιερὸν (pastinaca opaca), ἡ ἀγρία μορφή τοῦ ἐλαφοβόσκου τοῦ ἡμέρου (pastinaca sativa) τῆς τάξεως τῶν σκιαδανθῶν (umbelliferae).

ἀγριορρίζαρο τό, ἀγριορρίζαρι ΘΧελδράιχ 44 Φιλολογ. Τηλέγρ. 1819,55 ἀρκολλιζάρι Κύπρ. ἀγριορρίζαρο πολλαχ. ἀγριορρίζαρον Θεσσ. Μακεδ. (Βέρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ριζάρι.

Διάφορα ἀγριόχορτα ὅμοια πρὸς τὸ ἐρυθρόδανον καὶ τῆς αὐτῆς τάξεως τῶν ἐρυθροδανωδῶν (rubiaceae) 1) Ἐρυθρόδανον τὸ ἐξωτικὸν (rubia peregrina) ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀγριοβαφή 2. β) Ἐρυθρόδανον τὸ Ὀλιβιέρειον (rubia Olivieri) ἐνθ' ἄν. Συνών. ριζάρι. 2) Πουτορία ἡ Καλαβρική (putoria Calabrica) Κέρκ. Συνών. ἀγριλίτσα. 3) Γάλιον τὸ γνήσιον (galium verum), τὸ πηγνύον τὸ γάλα ὡς ἡ πυτία καὶ ἄλλα εἶδη γαλίου Θεσσ. (Λάρις.) Μακεδ. Κέρκ.

Πβ. ἀγριομπογιά. [**]

ἀγριόρριζο τό, Σίφν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ριζί.

Τὸ φυτὸν κοτυληδῶν ἡ ὀριζοντία (cotyledon horizontalis) καὶ κοτυληδῶν ἡ κονδυλόρριζος (cotyledon tuberosa) τῆς τάξεως τῶν σαρκοφυλλωδῶν (crassulaceae). [**]

ἀγριόρροβη ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ρόβη.

Τὸ φυτὸν ἀγριορακάς 2, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριορροδαρξά ἡ, ἀμάρι. ἀγριορροδαρά Κρήτ. ἀγριορροδαρξά Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ροδαρξά.

Τὸ φυτὸν ἀγριοτριανταφυλλξά, ὁ ἰδ. Συνών. ἀγριορροδξά. [**]

ἀγριορροδξά ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ροδξά.

Τὸ φυτὸν ἀγριοτριανταφυλλξά, ὁ ἰδ. Συνών. ἀγριορροδαρξά.

ἀγριόρροδο τό, Ζάκ. Κρήτ. κ. ἄ.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀγριόρροδον.

1) Ὁ καρπὸς τῆς ἀγριοτριανταφυλλξάς, ὁ ἰδ.

2) Ἡ ἀγριοτριανταφυλλξά, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριορροῖδξά ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.) ἀγριορροδξά ΠΓεννάδ. Ἑλλην. Γεωργ. 9,386 Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀγριορρογδξά Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ροῖδξά.

Τὸ φυτὸν ξινορροῖδξά, ποικιλία ροιᾶς τῆς κοινῆς (Punica granatum), ἡ ὀξεῖα ρόα τοῦ Διοσκορ. (1,151) ἡ ἐν γένει ἀγρία ροιᾶ (Διοσκορ. 1,154). Ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀγριορροῖδξά τοπων. Λέσβ. [**]

ἀγριόρροκα ἡ, Σίφν. — Λεξ. Περίδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ρόκα.

1) Τὸ φυτὸν ἀγριοκάρδαμο, ὁ ἰδ., Σίφν. Συνών. ἀγριοσέλινο 2 β. 2) Τὸ φυτὸν εὐζωμον τὸ ἡμέρον (eruca sativa) τῆς τάξεως τῶν σταυρανθῶν (cruciferae) Λεξ. Περίδ. Πβ. ρόκα. [**]

ἄγριος ἐπιθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν. κ. ἄ.) ἄγριος Κρήτ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) ἄγριος Κρήτ. ἄγριους βόρ. ἰδιώμ. ἄγριους Λέσβ. ἄγριους Σαμοθρ. ἄγριους Θράκ. (Καλλίπ.) Σαμοθρ. ἄγριους Λέσβ. (Τελών.) ἄγριος Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἄγριος Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἄγριος Πόντ. (Ἀμισ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) ἄγριους Θεσσ. Λέσβ. Μακεδ. (Καστορ. Μελέν. κ. ἄ.) ἄγριος Τσακων. ἄρκος Κύπρ. ἄρκιος Καππ. ἄρκιος Μεγίστ. ἄρκιος Λυκ. (Λιβύσσ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπιθ. ἄγριος. Ὁ τύπ. ἄγριος ὀφείλεται ἴσως εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ρ. ἀγρίω, δι' ὃ ἰδ. ἀγρίω. Πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,434 Ἐν τῷ τύπ. ἄρκος ἀπεβλήθη τὸ γ διὰ τὸ δυσεμφώνητον. Πβ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 26 (1914) Λεξικογρ. Ἀρχ. 54. Διὰ τὸν τύπ. ἄγριους πβ. ΑHeisenberg ἐν Ἀφιερ. εἰς ΓΧατζιδ. 97 καὶ Ἀνθ Παπαδοπ. Γραμμ. βορ. ἰδιώμ. 29. Τὸ ἄγριος προήλθεν ἴσως κατὰ μετάθεσιν ἐκ τοῦ ἄγριος.

Α) Ἐπὶ ἐμφύχων 1) Ὁ ἐν τοῖς ἀγροῖς ζῶν, ἀνήμερος, ἐπὶ ζῶν κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Ἀμισ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. : Ἀγρία θερία, ἄγρια πουλλιά, ἄγριος χοῖρος κοιν. Ἀγρου περιστέρι Μακεδ. Ἀρκον γεράκι Κύπρ. Ἀγρξά θερξία (ἄγρια θηρία) Τσακων. Ἀγυγία ζονάπια (ἄγρια θηρία) Καλλίπ. || Παροιμ. Ἡρθαν τ' ἄγρια νὰ δμῶξουν τὰ ἡμέρα (ὁμοία πρὸς τὴν ἀρχ. «ὁ ἔπληυς τὸν ἔνοιον» ἐπὶ τῶν ἀντιποιοιμένων δικαιώματα ἀνήκοντα εἰς ἄλλους) κοιν. Τ' ἄγρᾱ τὰ μουχτερὰ τὰ δόνᾱ ἡμερῶν'νε (ἐπὶ ἀλαζόνοιο ὑπὸ τῆς δυστυχίας ταπεινουμένου) Χαλδ. || Ἄσμ.

Νὰ ζήσης χρόνους ἱκατό, ν' ἀσπρίσης, νὰ γιράσης, νὰ γένης 'σάν τοὺν Ἑλυμπον, 'σάν τ' ἄγρου περιστέρι Μακεδ. Πβ. τὰ ἀρχ. ἄγριος βοῦς-σῆς, ἄγρια ὀρνίθια κλπ. Ἀντίθ. ἡμερος. 2) Ὁ ἀγριαίνων, ὁ ἀτίθασος, ὁ δυσήνιος κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Ἀμισ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. : Φοράδα ἄγρια. Γαῖ-